

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1425/2018
18.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Маричића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Руми К 9/18 од 31.05.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 231/18 од 15.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Маричића, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Руми К 9/18 од 31.05.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 231/18 од 15.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 190/17 од 15.06.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Том пресудом на основу члана 65. став 2. КЗ одређено је да се утврђена казна затвора у трајању од шест месеци има извршити ако окривљени АА у року од пет месеци од дана правноснажности пресуде законском заступнику ББ, ошт. мл. ВВ, на име имовинскоправног захтева не исплати износ од 72.000,00 динара.

Пресудом Основног суда у Руми К 9/18 од 31.05.2018. године на основу одредбе члана 551. став 1. ЗКП усвојен је предлог за опозив условне осуде ОЈТ Рума КтО 185/17 од 15.01.2018. године и одлучено да се опозива условна осуда изречена пресудом Основног суда у Руми К 190/17 од 15.06.2017. године због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, а на основу члана 65. став 2. КЗ одређено је да се утврђена казна затвора има извршити уколико окривљени АА у остављеном року законском заступнику ББ, ошт.

малт. ВВ на име имовинскоправног захтева не исплати износ од 72.000,00 динара, па је према окривљеном АА изречена казна затвора у трајању од шест месеци.

Правноснажном пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 231/18 од 15.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Руми К 9/18 од 31.05.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Маричић, без навођења основа побијања, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Маричића, је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву не позива се ни на једну повреду у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да је код окривљеног дана 11.10.2015. године наступила тешка телесна повреда да је окривљени, у својству тужиоца тражио да се смањи обавеза издржавања са 6.000,00 динара на 3.000,00 динара у предмету тога суда П2 31/16, да из извештаја Центра за социјални рад произилази да је исти уживалац социјалне помоћи, те да је радно неспособан по налазу инвалидске комисије, по оцени Врховног касационог суда произилази да овим наводима оспорава чињенице утврђене у правноснажној пресуди у погледу основаности истих за опозив условне осуде.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Маричића, оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.